

הכנסת ומוסדות ממלכתיים

I. הכנסת

מינהל מזנון הכנסת

1. עם ראשית פעולתה של הכנסת, שמקום מושבה היה אז בתל אביב, הוקם בה מזנון בשביל חברי הכנסת, עובדיה ואורחים. מדצמבר 1958 הופרד המזנון בכנסת לשניים: אחד לחברי כנסת ואחד לעובדי הכנסת ולאורחים. לפי תנאי ההתקשרות עם בעל המזנון קיבלה הכנסת על עצמה את הסיכון העסקי שבניהול המזנון — בדרך של כיסוי הפסדים במידה שנתהוו. בתקציב הכנסת לשנת הכספים 1960/61 נקבע למטרה זו סכום של 24,000 ל"י.

מזכירות הכנסת יזמה במשך השנים בדיקות מספר על ידי גורמים שונים כדי לקבוע את הרגטיביות של המזנון וכדי למצוא את הבסיס הכספי הנכון לתנאי ההתקשרות עם בעל המזנון. יושב־ראש הכנסת פנה במכתבו מיום 18 במאי 1960 למבקר המדינה בבקשה "לערוך ביקורת יסודית במזנון הכנסת ויעילות ניהולו", ומבקר המדינה הטיל על השירות לביקורת המשקיות שבמשרדו לערוך בדיקה מינהלית במזנון הכנסת.

2. מבקר המדינה המציא ב־17 ביולי 1960 דין וחשבון על ביקורת זו ליו"ר הכנסת. בדו"ח זה הצביע מבקר המדינה על כך, שהשיטה הנהוגה בניהול המזנון אינה עשויה לעודד במידה הדרושה את בעל המזנון לנהל את המזנון באורח משקי וחסכוני. הוצע, שהכנסת תפרסם מכרז על ניהול המזנון ותערוך עם בעל המזנון שייבחר הסכם מפורט בכתב על תנאי ההתקשרות, לפיהם ישא בעל המזנון בעצמו בסיכון ובאחריות לניהול המשקי של המזנון. כן הוצע לכלול במכרז הסדרים מספר, שיש בהם להגדיל את הרגטיביות של המזנון: במיוחד הומלץ, שבמזנון המיועד לעובדי הכנסת ולאורחים יונהגו ארוחות אחידות ושירות עצמי.

3. מזכירות הכנסת פרסמה מכרז בהתאם להמלצות הביקורת, ועל פי תוצאות המכרז התקשרה עם בעל מזנון חדש.

II. בנק ישראל

הסקירה דלהלן מקיפה את שנת העסקים של הבנק מ־1.1.1960 עד 31.12.1960. בתקופה הנסקרת נערכה ביקורת ביחידה להנפקת המטבע, ביחידה לנכיון משנה ובמחלקת הביקורת הפנימית. כן טיפלה הביקורת בשאלות הכרוכות בתקציב הבנק וביצועו ועמדה על התפתחות חוב הממשלה לבנק.

תקציב הבנק

הבנק נהג עד שנת 1960 ועד בכלל להכין תקציבים שנתיים מינהליים לפי סוגי ההוצאות, כגון הוצאות למשכורת, הוצאות לדואר, לטלפון, ועוד. הביקורת הצביעה על הצורך, שלמען הגברת